

[Rager.]

noget nærmere at vide om mig, saa kan du gaa, og saa kan jeg saamænd placere den Ordre hos en anden, der ikke hører saa meget efter mine forskellige Ting.“

Enten maatte alle Detailhandlere være afgiftspligtige, selv om de kun sælger een afgiftspligtig Vare om Aaret, eller ogsaa maa man ganske simpelt sige: de og de Artikler er overhovedet ikke afgiftspligtige detailhandelsmæssigt, men de skal alle være afgiftspligtige med de 15 pCt., inden de kommer til Detailhandleren. Imidlertid, det første Stykke i § 6 er stadig affattet saaledes: „Enhver Virksomhed, der fremstiller, forhandler, udleverer eller fordeler de afgiftspligtige Varer, skal, forinden Virksomheden paabegyndes, afgive Anmeldelse til Toldvæsenet og svare Afgift overensstemmende med Reglerne.“ Altsaa med andre Ord, det paahviler stadig enhver Virksomhed, der fordeler disse Varer, at foretage Anmeldelse, og derefter paahviler det Toldvæsenet at give Legitimationskort; med andre Ord, den Sondring, som Departementet har ment at kunne gøre i en Skrivelse af 1. Oktober i Aar, kan ikke holde Stik. Man mener dør at kunne tale om, at en Mand er ikke Detailhandler, men Haandværker, idet han bortset fra at have et Lager af det og det ikke driver egentlig Handel. Ja, naar man har et Lager af forskellige Artikler og sælger dem derfra til Forbrugere, saa forekommer det mig, at man driver egentlig Handel, og jeg vil meget advare imod, at man lader dette blive staaende. Jeg tror ikke, det vil blive overholdt; jeg tror, det vil medføre, at en Masse Mennesker bliver Lovovertrædere mod deres Vilje.

Jeg sagde, at jeg vilde gøre nogle Bemærkninger ellers om Administrationen. Nu er Taletiden jo begrænset, og jeg har derfor valgt først at gøre de Bemærkninger, som refererer sig til Punkter i Loven, som jeg haaber man i Udvalget vil tage op til Undersøgelse, men saa langt min Tid strækker til, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Lovens øvrige Administration.

Da Loven var blevet vedtaget, blev der f. Eks. udsendt et Cirkulære til alle de Forretninger, der var undergivet Loven, hvori det meddeltes dem, at de skulde foretage en Anmeldelse og have en Bog autoriseret, i hvilken de skulde føre et Regnskab over deres Varer. Det var ikke saa forfærdelig let at anmelde noget saadant, og man var nødt til at gøre det Personale, der skulde have med dette Arbejde at gøre,

opmærksom paa det ikke ringe Ansvar, der paahvilede dem. Naar man saa den 5. April indsender en saadan Bog til Autorisation, er man den 17. April nødt til skriftligt at rykke for at faa den tilbage, og saa faar man tilbage Meddelelse om, at den var forsinket, fordi den skulde nummereres. Den var ikke ønsket nummereret eller pagineret, men hvis man havde ønsket det, kunde en ung Lærling fra det paagældende Firma have staaet til Disposition med at komme ned og gøre det. Altsaa 13 Dage medgik der, og saa maatte man endda først rykke skriftligt. Det er ikke den Slags, der gør, at det Ansvar, den enkelte i Forretningen skal føle, underbygges; det modarbejder en Forretning i dens Bestræbelse for at gøre Forretningens Personale klar over det Ansvar, der paahviler det, og den Alvor, hvormed en saadan Sag bør tages.

Saa forlanges det i dette Cirkulære, at Forretningen senest den 5. i en Maaned skal indsende en Opgørelse over Salget i den nærmest foregaaende Maaned. Det er muligt, at en Række Forretninger i Detailhandelen fører en Konto derover daglig, og de kan maaske gøre det, men jeg tør rigtignok sige, at for de fleste Forretninger er det en fuldkommen ufluste Fordring at stille, og fuldkommen latterligt bliver det, naar de første Opgørelser skulde sendes inden 5. Maj. Den 1. Maj er jo en halv Fridag, 2. Maj var Kristi Himmelfartsdag, den 4. Maj var en Lørdag, Weekend, og den 5. en Søndag. Altsaa forlanger man Opgørelse lavet paa ca. 1½ Arbejdsdag, i en Tid, i hvilken end ikke Fakturaskrivningen for den foregaaende Maaned var ekspederet. Gjort opmærksom paa det gav Administrationen intet andet Svar, end at saa maatte der gives Udsættelse. Men det forekommer mig, at Administrationen i Forvejen burde sætte sig ind i, hvad der er praktisk opnaeligt, for det giver ikke Respekt for Loven, at Administrationen foreskriver Regler, som utvivlsomt i en Mængde Tilfælde maa erstattes med en Dispensation og i en Mængde Tilfælde bliver siddet overhørigt uden Dispensation.

Naar man derefter kommer til Spørgsmaalet om Tvivl med Hensyn til, hvilke Artikler der falder ind under Loven, og retter sin Forespørgsel til Inspektoratet i København, faar man fra Inspektoratet ikke en endelig Afgørelse, men en Skrivelse, hvori Inspektoratet siger: efter vor Mening er det saadan og saadan. Hvis saa den, der har Forstaaelsen af, hvordan Dansk skal læses,